

Tình mẹ u t

Tác Giả: Tr m Thiên Thu

Thứ Hai, 05 Tháng 12 Năm 2011 12:05

Chính s hi n di n c a nó trên cõi đ i này đã tr thành v n đ khi nó bi t mình không là con ru t c a m .

Nh ng v n bom nhà ga đã cho nó câu tr l i m i khi n nó suy nghĩ l i...

Nó t nhng trang album hình c a m và nó m m c i. Cu n album đã đ trong r ng t lâu. Chi c r ng là kho báu và album là v t quý. Ba nó trông tr quá, nó nghĩ v y khi t cu n album, và i nhìn r t khác v i mái tóc xoăn. Bâ gi ba nó hói đ u. Nó nhìn m và m m c i. M có v nh nh n. Ba m trông th t x ng đôi. Nó chú ý m t t m hình. Đó là hình đ a bé ng i trong lòng m . "Ai đây nh ? ", nó th c m c. R i nó h i bà, vì bà là ng i duy nh t có câu tr i. Bà nhìn t m hình và nói: "Sao, con đó mà". Nó b t c i: "Bà m m t r i, sao có th là con đ c? Đây là album hình đám c i c a m con mà N i!". Nó th y m t bà khác h n, ki u nh ba v y!

Không khí im ng ng n . Nó nhìn Swati, em gái kém nó 5 tu i, gi ng m nh đúc - t vóc dáng, mái tóc, t i n c da, đôi m t. Nó i nhìn Arjun, gi ng ba nh hai gi t n c. Còn nó thì khác h n, không gi ng ba cũng ch ng gi ng m . Nó nghĩ: "Mình đó sao? Nó n c n , v a nói v a ch y ra kh i phòng: "Con không là con ru t c a m . Con là con nuôi, ph i không?".

M nó g i: "Leena, nghe m nói nè". Nó vào phòng đóng ch t c a i. Gi ng m nó tha thi t: "Leena, m c a ra đi con". Nó thu mình trên gi ng, úp m t vào g i đ u và n c n khóc. "Leena, nghe m nói đi con. Ai nói con không ph i là con c a m ? ". Nó nghe m nói Arjun leo lên sân th ng nhìn vào i thông gió. Arjun leo lên xem r i nói: "Ch y n m trên gi ng và khóc". Nghe ti ng m đ y lo i ng, nó đoán m s nó s làm đ u d i đ t - t t ch ng h n.

Ba đ p c a g i: "Leena, nghe ba nói, con là con c a ba mà, con không là con nuôi". Có th ba nói sai - nó ch t nghĩ v y. Nó nghe bà n i nói: "M nghĩ đ n lúc ph i cho Leena bi t s th t". Nó nghe gi ng ba đ i khác: "Con là con gái c a anh c a ba, ng i đã ch t vì tai n n xe h i".

Nó c m th y đau lòng nh b ngàn kim châm. Nó là đ a tr m côi. Nó không còn hy v ng g p i cha m ru t n a. Nó cô đ c trong th gi i này. Nó nghĩ đ n t m hình i n treo n i b t trên t ng phòng khách. Nó nghĩ đ n m , ng i đàn bà trong t m hình có đôi m t sáng. M nó. Còn ng i đàn ông có mái tóc xoăn và đôi m t hi n h u. Ba nó. Nó không bi t gì v h , ch bi t h đã ch t trong m t v tai n n giao thông.

Nó hét lên: "Không ai cho tôi bi t s th t su t 18 năm qua. Tôi s không tha th ". Ba nói kh n kho n: "Leena, ba y v s m vì bà và ba không th nuôi con m t mình, con c n tình th ng c a m ". M nói thêm: "M nh t t c . M nuôi con t lúc con m t tu i. Con khác h n v i Swati và Arjun mà". M t m tái nh t. "Đ ng lo nghĩ, chúng ta s nói chuy n này sau. Con ra ăn t i và cùng nói chuy n". Nó nói: "Con không đói. Con mu n m t mình. Hãy đ con yên". Nó bi t m nó đau lòng. Nó nghe bà n i nói: "C đ nó yên, ngày mai mình s nói chuy n".

Nó khóc. N c m t đ m đ i. "Con có bao gi th y khác v i Swati và Arjun không?", m nó h i. Nó nghĩ đ n sinh nh t Arjun, nó đã xin m cho thêm mi ng bánh sô-cô-la. M nói: "H t r i". Nh ng r i nó th y m cho Arjun mi ng bánh sô-cô-la. Nó nghĩ: "M c ng Arjun vì nó là con trai". Bâ gi nó bi t rõ h n.

Đêm đó nó n m i trong phòng - đói, cô đ n và r t bu n. M đem c m và n n nó ăn. Nó nh t đ nh không m c a. Sáng hôm sau, nó đ y r t s m, cho qu n áo vào túi xách, y m y cái bánh sandwich và ra kh i nhà.

Nó ph i đi. Nó nh th m: "Mình không bi t đi đâu". Nó ch t nghĩ đ n cô em c a ba Allahabad. Nó mua vé tàu đi Allahabad. Tàu s ch y sau ba gi n a. Nó đ n s p báo mua vài t . Nó s

ng[i] im trên tàu và đ[ư]c báo đ[ư] gi[ữ] t[ư] gian.

M[ột] ti[ếng] ng[ữ] l[ạ]n. Tai nó nh[ư] ù đi. Nó ng[he] i th[ị] y mùi cháy và nó nhìn th[ị] y máu. Nó b[ị] th[ị] ng[ữ] chân, máu ch[ảy] nhi[ều]. Nó không bi[ết] b[ị] đ[ư] t[ư] đ[ư] ng[ữ] m[à] ch hay t[ư]nh m[à] ch. Nó th[ị] y choáng váng. Nó nghe th[ị] y ti[ếng] ng[ữ] chân ng[ữ] i ta đang ch[ảy]. Theo ph[ần] x[ác], nó ch[ảy] xu[ống] xe. Có nhi[ều] ng[ữ] i ch[ết] và b[ị] th[ị] ng[ữ], h[ô]m v[ật] th[ị] ng[ữ] và kêu la. Nó ng[he] i trên th[ị] m[à] c[hi], x[é] chi[ếc] khăn đ[ư] bu[ồn] c[hi] t[ư] th[ị] ng[ữ]. Nó bi[ết] mình còn s[ống].

Nhi[ều] u[ng] nh[ư] sát xu[ất] hi[ện] kh[ô]p s[âu] ga. Nó nghe ti[ếng] ng[ữ] hú xe c[hi] u[ng] th[ị] ng[ữ] đang đ[ư]n. Nh[ư] ng[ữ] i b[ị] th[ị] ng[ữ] đ[ư] c[hi] đ[ư] a đ[ư] c[hi] p[hi] c[hi] u. Nó nghĩ cu[ộc] s[ống] quá mong manh nh[ư] ng[ữ] quý giá. M[ột] hôm tr[ở] c[hi] nó mu[ốn] ch[ết] đ[ư] v[ật] c[hi] v[ật] h[ô]ng v[ật] i cha m[ã]. Sau v[ật] đánh bom, nó th[ị] y mình may m[à]n còn s[ống] sót.

Ch[ết] là h[ết]. Nó th[ị] ng[ữ] nh[ư] ng[ữ] i v[ật] a ch[ết]. Nó nghĩ có th[ị] là ch[ết] còn h[ô]n c[hi] t[ư] chân, c[hi] t[ư] tay. S[ống] nh[ư] v[ật] y th[ị] t[ư] kh[ô]. Hình [ảnh] nh[ư] ng[ữ] ng[ữ] i c[hi] t[ư] chân tay c[hi] ám [ảnh] nh[ư] nó. Nó còn may m[à]n, th[ị] c[hi] s[ống] may m[à]n vì ch[ết] b[ị] th[ị] ng[ữ] nh[ư] [ảnh] chân.

Vài phút tr[ở] c[hi] nó nghĩ đ[ư]n m[à] c[hi] ng[ữ] Arjun. "Nh[ư] ng[ữ] Arjun nh[ư] h[ô]n mình 8 tu[ổi] i mà", nó nghĩ. M[ột] ch[ết] c[hi] ng[ữ] con trai thôi. Nó luôn ám [ảnh] nh[ư] ý nghĩ đó. Nó l[ạ]n h[ô]n Arjun 8 tu[ổi] i và h[ô]n Swati 5 tu[ổi] i. Cha m[ã] đã ch[ết] nó l[ạ]n r[ất] i m[ã] i có con riêng. Nó ch[ết] a bao gi[ờ] nghĩ mình không ph[ải] là con ru[ột] t. Nó v[ật] n[gh]ĩ m[ã]. Nó mu[ốn] ng[ữ] c[hi] th[ị] gian, th[êm] nghe gi[ữ] ng[ữ] nói c[hi] a m[ã].

Nó nghe có ti[ếng] ng[ữ] nói: "Tôi mu[ốn] n[gh]ĩ vào". Ai đó nói: "Không đ[ư] c[hi]. M[ột] i có v[ật] n[gh]ĩ bom. Không ai đ[ư] c[hi] vào lúc này". Ti[ếng] ng[ữ] m[ã] nó g[ữ] i: "Leena, con [ảnh] đ[ư] đâu?". C[hi] nh[ư] sát h[ô]i: "Con ch[ết] [ảnh] đ[ư] đây sao?". Nó l[ạ]i nghe ti[ếng] ng[ữ] ba: "Chúng tôi không bi[ết] t[ư]". C[hi] nh[ư] sát nói: "Chúng tôi đã đ[ư] a nh[ư] ng[ữ] ng[ữ] i ch[ết] t[ư] và b[ị] th[ị] ng[ữ] t[ư] i b[ị] nh[ư] vi[ên]. Anh ch[ết] nên đ[ư]n đó tìm".

Ba nói: "Mình đi. Không bi[ết] Leena có đ[ư]n đây hay không. Có th[ị] nó đã v[ật] nhà. Thôi mình v[ật] nhà xem sao". M[ột] nói: "Con gái mình [ảnh] đ[ư] đây mà". Gi[ữ] ng[ữ] m[ã] r[ất] th[ị] m[ã] n[gh]ĩ. Linh c[hi] m[ã] đã đ[ư] a m[ã] t[ư] i nhà ga, m[ã] bi[ết] Leena ch[ết] a v[ật] nhà.

Ba nói v[ật] i m[ã]: "[ảnh] đ[ư] đây không an toàn. Có th[ị] x[ác] y ra n[gh]ĩ bom n[gh]ĩ a. Mình v[ật] nhà đi em". M[ột] c[hi] ng[ữ] quy[ết] t: "Em nói r[ất] i, con mình có [ảnh] đ[ư] đây mà". T[ư] xa, nó v[ật] n[gh]ĩ th[ị] y nét m[ã] t[ư] h[ô]n nh[ư] ng[ữ] v[ật] đau kh[ô] c[hi] a m[ã]...

Nó nghĩ đó là khuôn m[ã] t[ư] đ[ư]p nh[ư] t[ư] trên đ[ư] i. Tình m[ã] u[ng] t[ư] không ch[ết] đ[ư] c[hi] k[hi] t[ư] n[gh]ĩ b[ị] ng[ữ] huy[ết] t[ư] th[ị] ng[ữ] mà nó linh c[hi] m[ã] có đ[ư] i u[ng] gi[ữ] đó k[hi] đ[ư] i u[ng] h[ô]n. Nó h[ô]n nh[ư] phúc đ[ư] c[hi] chia s[ống] m[ã] i liên k[hi] t[ư] đó v[ật] m[ã].

Nó đ[ư] ng[ữ] đ[ư] y và ch[ết] y t[ư] i ng[ữ] vào vòng tay m[ã]. Nó b[ị] t[ư] khóc vì h[ô]n nh[ư] phúc: "M[ột] [ảnh] i, con mu[ốn] n[gh]ĩ v[ật] nhà". Tình m[ã] u[ng] t[ư] luôn k[hi] đ[ư] i u[ng]! C[hi] m[ã] n[gh]ĩ T[ư] o Hóa đã sinh ra nh[ư] ng[ữ] ng[ữ] i m[ã] đ[ư] nh[ư] ng[ữ] đ[ư] a con đ[ư] c[hi] t[ư] n[gh]ĩ h[ô]n ng[ữ] ni[ệm] h[ô]n nh[ư] phúc ng[ữ] t[ư] ng[ữ] và vô t[ư]n. H[ô]n nh[ư] phúc thay nh[ư] ng[ữ] ai còn m[ã], nh[ư] ng[ữ] b[ị] t[ư] h[ô]n thay nh[ư] ng[ữ] ai đã m[ã] t[ư] m[ã]. Th[ị] t[ư] v[ật] y, m[ã] t[ư] cha là m[ã] t[ư] l[ạ]n m[ã] c[hi], nh[ư] ng[ữ] m[ã] t[ư] m[ã] là b[ị] y l[ạ]n m[ã] c[hi]!